บทคัดย่อ

168542

ชื่อภาคนิพนธ์ : ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการไปตรวจค้นหาโรคมะเร็งปากมคลูกของสตรี

วัยเจริญพันธุ์ที่แต่งงานแล้วและอยู่กินกับสามีในอำเภอรือเสาะจังหวัดนราธิวาส

ชื่อผู้ศึกษา

: นางสาวนิตยา นิลรัตน์

ชื่อปริญญา

: ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม)

ปีการศึกษา

: 2548

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย ต่าง ๆ กับการไปตรวจค้นหาโรคมะเร็งปากมคลูกของสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่แต่งงานแล้วและอยู่กินกับ สามี และ2)เพื่อหาแนวทางส่งเสริมให้สตรีไปรับการตรวจค้นหาโรคมะเร็งปากมคลูกมากยิ่งขึ้น กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้เป็นสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่แต่งงานแล้วและอยู่กินกับสามี ในอำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส จำนวน 120 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถามประกอบด้วย 5 ส่วน คือ 1) ข้อมูลค้านชีวสังคม 2)คำถามเกี่ยวกับปัจจัยเอื้อต่อการไปตรวจค้นหาโรคมะเร็งปากมคลูก 3)แบบวัดความรู้เรื่องโรคมะเร็งปากมคลูก 4) แบบวัดทัสนคติต่อการตรวจค้นหาโรคมะเร็งปากมคลูก มคลูกและ5) คำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการไปตรวจค้นหาโรคมะเร็งปากมคลูก สถิติที่ใช้ใน การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและChi — Square(χ²)test เพื่อ หาความสัมพันธ์ของตัวแปร

ผลการศึกษามีคังนี้ คือ

1.ข้อมูลชีวสังคม สตรีวัยเจริญพันธุ์ที่แต่งงานและอยู่กินกับสามีในกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 48.3 มีอายุระหว่าง 35–44 ปี ส่วนใหญ่ร้อยละ95.0 นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ47.6 มีการศึกษา ระคับประถมศึกษา ร้อยละ 48.3 มีอาชีพรับจ้าง ร้อยละ80.8 มีรายได้ระหว่าง 1,500–5,000 บาท ต่อเคือน ร้อยละ65.8 แต่งงานครั้งแรกอายุน้อยกว่าและเท่ากับ 20 ปี ร้อยละ 74.2 มีบุตรไม่เกิน 3 คน ร้อยละ97.5 ไม่มีประวัติการป่วยเป็นโรคมะเร็งปากมคลูกของบุคคลในครอบครัว ร้อยละ 81.7 ได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องโรคมะเร็งปากมคลูกและร้อยละ 60.0ได้รับคำแนะนำจากแพทย์/เจ้าหน้าที่ สาธารณสุขให้ไปตรวจค้นหาโรคมะเร็งปากมคลูก

2.ค้านความรู้เรื่องโรคมะเร็งปากมคลูก สตรีในกลุ่มตัวอย่างโคยรวมมีความรู้อยู่ใน ระดับปานกลาง

168542

3.ค้านทัศนคติต่อการตรวจคันหาโรคมะเร็งปากมคลูก สตรีในกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติ ที่คีต่อการตรวจฯ อยู่ในระดับปานกลาง

4.ค้านปัจจัยเอื้อต่อการไปตรวจกันหาโรคมะเร็งปากมคลูก สตรีในกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 72.5 เคยเห็นห้องตรวจกันหาโรคมะเร็งปากมคลูก ร้อยละ 91.5 มีความสะควกในการเดินทาง ร้อย ละ 73.3 เดินทางจากบ้านถึงสถานีอนามัยค้วยระยะทางไม่เกิน 2 กิโลเมตร ร้อยละ 85.3ใช้ รถจักรยานยนต์ในการเดินทาง

5.ค้านการปฏิบัติตนต่อการไปตรวจกันหาโรคมะเร็งปากมคลูก สตรีในกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 54.2 เกยตรวจกันหาโรคมะเร็งปากมคลูกมาแล้ว ร้อยละ 75.4 มีความถี่ในการตรวจนานๆ ครั้ง (มากกว่า 3 ปีต่อการตรวจ1 ครั้ง) ร้อยละ44.6ให้เหตุผลในการตรวจ คือ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ชักนำให้ตรวจและร้อยละ 41.8 ให้เหตุผลที่ไม่ไปตรวจ คือ รู้สึกอายและกลัว

6.ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการ ไปตรวจค้นหาโรคมะเร็งปาก มคลูกของสตรีวัยเจริญพันธุ์ที่แต่งงานแล้วและอยู่กินกับสามี คือ อายุ รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ โรคมะเร็งปากมคลูก การเห็นห้องตรวจฯ และการได้รับคำแนะนำจากบุคคลอื่น กล่าวคือ สตรีใน กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมาก (อายุ35-44 ปี) ไปตรวจค้นหาโรคมะเร็งปากมคลูกมากกว่าสตรีในกลุ่ม ตัวอย่างที่มีอายุน้อย (อายุน้อยกว่า 35ปี) สตรีในกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับข่าวสาร ไปตรวจค้นหาโรคมะเร็งปากมคลูกมากกว่าสตรีในกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้รับข่าวสาร สตรีในกลุ่มตัวอย่างที่เคยเห็น ห้องตรวจไปตรวจค้นหาโรคมะเร็งปากมคลูกมากกว่าสตรีกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยเห็นห้องตรวจ และ สตรีในกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุขไปตรวจค้นหาโรคมะเร็งปากมคลูก มากกว่าสตรีกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคำแนะนำจากบุคคลกลุ่มอื่นและมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคย ได้รับคำแนะนำจากบุคคลกลุ่มอื่นและมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคย ได้รับคำแนะนำจากบุคคลกลุ่มอื่นและมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคย ได้รับคำแนะนำจากบุคคลกลุ่มอื่นและมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคย ได้รับคำแนะนำจากบุคคลกลุ่มอื่นและมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคย ได้รับคำแนะนำจากบุคคลกลุ่มอื่นและมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคย ได้รับคำแนะนำจากบุคคลกลุ่มอื่นและมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคย ได้รับคำแนะนำจากบุคคลกลุ่มอื่นและมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคย ได้รับคำแนะนำจากบุคคลกลุ่มอื่นและมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคย

จากผลการศึกษาครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะต่อการคำเนินงานค้านการส่งเสริมให้สตรีไป ตรวจค้นหาโรคมะเร็งปากมคลูกเพิ่มมากขึ้นคังนี้ คือ 1)ควรจัดกิจกรรมรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ข่าวสารเกี่ยวกับโรคมะเร็งปากมคลูกให้สตรีทราบอย่างทั่วถึงและหลากหลายรูปแบบ โดยเฉพาะใน กลุ่มสตรีอายุน้อยที่สมรสแล้ว 2) ควรให้สตรีได้มีประสบการณ์ดูสถานที่ห้องตรวจ อุปกรณ์ที่ใช้ ตรวจเพื่อให้รู้สึกมั่นใจและไม่รู้สึกกลัวต่อการตรวจ และ3) ควรให้แพทย์/เจ้าหน้าที่สาธารณสุขใน พื้นที่มีบทบาทในการแนะนำและชักจูงให้สตรีไปรับการตรวจค้นหาโรคมะเร็งปากมคลูกมากขึ้น

ABSTRACT

168542

Title of Research Paper: Factor Related to Examination for Cervix Carcinoma of

Reproductive-Age Married Women Living with Their

Husbands in Ruso District, Narathiwat Province.

Auther : Miss Nidtaya Nilrat

Degree : Master of Arts (Social Development)

Year : 2005

The two objectives of the study were 1) to find out the relationship between different background variables and the examination for cervix carcinoma of married women of reproductive-age married women living with their husbands, and 2) to find some way to encourage women to examination for cervix carcinoma. The sample group was composed of 120 reproductive-age married women living with their husbands of reproductive Age in Ruso District, Narathiwat Province. The questionnaire to collect the data consisted of 5 parts: 1) biosocial information, 2) knowledge about cervix carcinoma, 3) attitude toward the examination for cervix carcinoma, 4) factors supporting the examination for cervix carcinoma, and 5) how to behave in the examination for cervix carcinoma. Percentage, mean, standard deviation were used to describe the data and Chi-Square test to test the hypothesis.

The findings were summed up as follows:

1. Biosocial information. Most of the women in the sample were 35-44 years old 48.3 percent and were Muslims 95.0 percent. About 46.7 percent completed elementary school. About 48.3 percent were wage earners. About 80.4 percent had an monthly income of 1,500-5,000 bath. About 65.8 percent were married the first time when they were 20 years old or less. About 74.2 percent had no more than 3 children.

About 97.5 percent had no family member who developed cervix carcinoma. About 81.7 percent received information about cervix carcinoma, and about 60.0 percent were recommended by doctors or public health officers to examine for cervix carcinoma.

- 2. Knowledge about cervix carcinoma. Overall, the sample group had a moderate knowledge about cervix carcinoma.
- 3. Attitude toward examining for cervix carcinoma. The women in the sample group had a moderately positive attitude toward the examination for cervix carcinoma.
- 4. Factors favoring the examination for cervix carcinoma. About 72.5 percent of the women used to see the room where cervix carcinoma was examined. About 91.5 percent were convenient to travel to the health center. About 73.3 percent lived not more than 2 kilometers from the health center. About 85.3 percent travelled there by motorcycle.
- 5. How to behave in undergoing the examination for cervix carcinoma. About 54.2 percent of the women had undergone examining for cervix carcinoma before. About 75.4 percent of those women rarely went to get an examination (once for more than three years). About 44.6 percent of them said that they did so because the public health officer recommended them to do so. About 41.8 percent had never undergone examining because they felt shy and frightened.
- 6. One factor significantly related to the examination for cervix carcinoma of married women of reproductive age was age. That is, the number of those who were older (35-44 years) went for an examination was larger than those who were younger (35 years or less). Another factor was receiving related news and information. The number of those receiving related news or information who went for an examination was larger than these who did not. Also, those who used to see the examination room were large in number than these who had not seen it. Lastly, these

168542

who were advised by public health officers to undergo the examination were large in number than these who weren't. In contrast, education, knowledge and attitude and attitude toward examining for cervix carcinoma were found to have no relationship with the examination for cervix carcinoma at a significant level.

Based on the findings, the researcher made the following recommendations:

1) The news or information about cervix carcinoma should be widely spread through different channels so that women in general, especially married young women, will know about it. 2) Women should be given an opportunity to visit the examination room and the equipment for that they will have less fear for an examination. 3) Doctors and public health officers in the local area should give advice and encourage more women to examine for cervix carcinoma.